

Elverkongens Brud

Vanir

Jeg stillede mig en sommerkvæld og tømte mit bæger
Pludselig sang og strengespil, tre hvide møer kære
Som dunst over sommereng så flygtigt til at skue
Vogt dig min pige, for Elverkongen ser dig

Vogt dig, vogt dig
vogt dig, min pige,
Hvis elverkongen ser dig
ta'r han dig til sit rige

Ved aftendug du frygte skal at fare ud i mørket
Hans møer hinsides drager dig, med bånd omkring dig slå
For Elverkongen venter dig, at ta' dig til sit rige
Vogt dig min pige, for Elverkongen ser dig

Vogt dig, vogt dig...

Med sin ring han binder dig, for evigt under højen
For evigt der du danse skal, klædt i tågefløjl
Thi du hans brud for altid skal for elverkongen danse
Vogt dig min pige, for Elverkongen ser dig

Vogt dig, vogt dig...

Vogt dig, vogt dig
vogt dig min pige
For Elverkongen så dig
og tog dig til sit rige